

GEATPO

Κριτική
από την **ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΡΑΠΑΝΑΚΗ**

«... Και Ιουλιέτα»

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ του Αχη Δήμου «... και Ιουλιέτα» εντύχησε να αναδυθεί μέσα από τις πιο κρυφές πτυχές του, να γεννηθεί πέρα από τις διαστάσεις των λέξεων και των νοημάτων του, με τη δύναμη και την αποκάλυψη που του χάρισε η ερμηνευτική περιοχή, η υποκριτική διαφάνεια και η εύθραυστη ευαισθησία της Λυδίας Φωτοπούλου. Η Ιουλιέτα που επέζησε μέσα από τα κενά της μνήμης, πισωπατεί στο μονοπάτι του χρόνου, εκεί στην κόψη του ξυραφιού που έχασε τον Ρωμαίο μαζί με τη βεβαιότητα του απόλυτου έρωτα και ανασκευάζει τη θύμηση, ένα βήμα πριν το άπειρο του θανάτου, σαν να θέλει να αποτυπώσει ανεξίτηλα μια ωραιοποιημένη ανάμνηση. Μια προσεγγίση θεματική σύλληψη, όπου ο μύθος του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας, σαν σύμβολο του απόλυτου διαχρονικού έρωτα αποκτά καινούργιες διαστάσεις μέσα από την ποιητική γλώσσα, το χιούμορ και το ρομαντικό ύφος του συγγραφέα. Όμως η παράσταση απέδειξε ότι μία καλή ανάγνωση του έργου με σωστές σκηνοθετικές κατευθύνσεις, αναδεικνύει σημασίες που υπάρχουν ανάμεσα στις γραμμές. Ο σκηνοθέτης Πέτρος Ζηβανός μετέτρεψε το κείμενο και άκουσε τη μουσική συμφωνία των ποιητικών λέξεων, το σιγανό ψιθύρισμα των παθών και των σκέψών. Ετσι δημιουργήσε την άρρητη ευγλωτία μιας λιτά αποτυπωμένης ατμόσφαιρας.

ρας. Ολά κινήθηκαν στο στίγμα του αναδυομένου σκηνηικού - λίγα χρωματιστά σανίδια και ένα βαθύ κόκκινο μαξιλάρι - ο χώρος όπου ο Αγγελος Παπαδημητρίου εναπόθεσε την πολύτιμη μοναξιά του εργατικού λόγου. Η Λυδία Φωτοπούλου μετουσίωσε το λόγο, λικνίστηκε στις συλλαβές, έπαιξε με τις παύσεις, χόρεψε με τις σωπές, οικιαγράφησε αδιάφανες εμπειρίες, οργίστηκε με την αμετάκλητη θέση των αναμνήσεων, ερωτοτροπώντας με τη μνήμη, λίγο πριν χαρίσει το χρόνο στη λήθη. Ο φωτισμός του Στράτου Κουτράκη και η μουσική του Κώστα Βόμβολου ακολούθησαν τις αναπολήσεις της ηρωίδας στα ορατά μονοπάτια της μνήμης, της μουσικής, του φωτός. Δραματουργικά, το δραματικό πρόσχημα του μύθου ανέδειξε έναν ποιητικό μονόλογο μέσα από ανατροπές και υπεκφυγές στα ασύνορα όρια μνήμης - λήθης - παρελθόντος - παρόντος. Η θέαση ήταν απόλαυση σε αυτή τη χαρισματική παράσταση όπου η διορατική σκηνοθετική δημιουργία και η θαυμαστοποιός ερμηνεία της Λυδίας Φωτοπούλου φωτίσαν και δικαιώσαν την ουσία του θεάτρου.